

Nostan seppeleen syliini ja irrotan surunauhan, pyöritän sen rullalle saksien ympärille ja tungen laukkuuni. Katson vielä kerran kukkasin koristeltua kumpua ja kuiskaan, kiitos vapaudesta. Hame kiertyy harmaana ja tukahduttavan tuomitsevana ympärilleni, vannon kyseisen rievun olevan ensimmäinen poistettavien joukossa. Pysähdyn koruttoman haudan kohdalle suoristamaan hameeni ja laskeakseni seppeleeni tuntemattoman muistolle ja elämälle. Ei tunnu ihan niin valheelliselta, vielä pitää jaksaa muistojuhla ja kahvitilaisuus. Onneksi kukaan ei kyseenalaista vaiteliaisuutta, vahakasvomainen sureminen suorastaan lisää kunnioitusta. Eikä tarvitse näytellä olematonta surua, sukusi itkijänaiset pitävät kyllä huolen nenäliinojen kulumisesta valokuvasi äärellä. Keskityn tuijottamaan kylmenevää kahvia, joka makaa tyynenä ja mustana kuppini pohjalla. En halua nostaa katsettani, ettei kukaan näe totuutta. Leikittelen ajatuksella itkijänaisten yltäni riisumisesta, heti harmaan puristavan hameen jälkeen. Poistuin elämäni ilmaisesta näyttelystä, en vaan pysty laittamaan yhtään hymiötä tai haisevaa pullakuvaa valheesta. En halua myötätuntoa ihmisiltä suruttomuuteen. En halua kuulla kuinka ikävää tulisi käsitellä ja kauanko se mahdollisesti kestää. Kuka määrittelee valheellisen suruajan keston ja pituuden. Pukeudutaanko silloin mustaan vai riittääkö harmaa? Itseäni olen kyllä itkenyt. Olen surrut menetettyä nuoruutta, etäisiksi jääneitä lapsiani, haaveiden haalenemista keittiön verhoissa, kokematta jäänyttä kolmenkymppin kriisiä ja sitä että nelikymppisenäkin olin vain neljäkymmentä. Eniten surin sitä, miten olin luopunut omasta kasvustani ihmisenä. Salaa piilottamiani summia, joilla hankin lapsillemme edes yhdet muotifarkut tai uuden repun ensimmäistä luokkaa varten, vaikka sisaren entinen oli vielä ehjä. Surin myös etten koskaan puhunut ulkomaalaisia kohtaan kokemastasi pelosta, nyökkäilin vain rauhallisesti mutta hyväksyvästi. Suren etten koskaan vaatinut saada ryhtyä vieraassa maassa elävän lapsen kummiksi, olla mahdollistamassa jonkun ihmisen lukutaitoa. Yhdyin aina surullisena mielipiteeseesi, hoidetaan oman maan asiat ensin. Surin omaa mitättömyyttäni nöyrytyä kannattamaan sinun arvomaailmaasi avioliitosta, lasten saannista ja työllistymisestä. Vihasin itseäni, välttelin peilejä. Peilikuvani jähmettyneen hymyn päälle oli liimaantunut sinua esittävä haalistunut naamio. Riisun päältäni tummanharmaan, surun alta paljastuu kaunista turkoosia. Ostin sen silloin kun postilaatikostani ilmaantui päätös leskeneläkkeestä. Uuden mekon kävin ostamassa Marimekosta kun tiliotteen saldo paljastui kokonaisuudessaan. Maksoin, laitoin kuitenkin kiireesti lompakkoon, pidätin hengitystä ovelle saakka ja ulkona nauroin vapautuneesti ääneen. Kotimatalla kävin syömässä pizzeriassa, mukavia olivat nuoret miehet jotka ruokani tarjoilivat. Ei se annos ehkä tähtiä saa, mutta maistui elämälle. Annoin ison tipin, yrittäminen ei totisesti ole helppoa Suomessa, ainut asia josta muistan vilpittömästi olleeni samaa mieltä kanssasi. Ostin myös kissanruokaa kodittomien kissojen keräykseen. Tuli keveä olo, pidin itsestäni. Käänsin viinipullon korkin auki ja käytin härskisti omiin tarkoituksiini holistien käyttämää menetelmää listata anteeksipyynnöt ja hyvitykset. Tarvitsen sovitusta rikolliseen, hiljaiseen ja valheelliseen hyväksyntään. Kuvotuksen tunne palaa, eivätkä sitä helpota edes kissojen täydet vatsat. Eteisessä olevien muovikassien kahvat ovat sievästi rusetilla, valmiina keräykseen. Tämän listan läpikäyminen vie aikaa, ehkä löydän sieltä vielä itseni. Tänään juhlistetaan vapautta rakastaa, kunnioitan päivää värikkäällä Marimekolla jota minulla ei aikaisemmin ollut rohkeutta pukea päälleni. Juhlin vapauttani rakastaa itseäni, lähtiessä hymyilen hyväksyvästi peilikuvalleni. Tieni surun harmaasta on ollut pitkä, mutta kulkemisen arvoinen. Ostan torilta kimpun päivänkakkaroita, en ole varma kenen haudalle ne lasken. Minä elän, minä haluan tietää kuka minä olen ja mitä minä huomiselta haluan. Ehkä sekin päivä vielä tulee, että kimppuni löytää sinun haudallesi.